શ્રી જગદંબાના ગરબા.

સુધારા વધારા સાથે,

કર્તા

એક ભક્ત.

ધી સુરત 'જૈન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મઠુભાઇ ભાઇદાસે છાપ્યું.
ખપાટીઆ ચકલા—સુરત.

સવત ૧૯૬૭ સને ૧૯૧૧

મૂલ્ય છ પાઈ.

જાહેર ખબર.

સુરત મ્યુનિસિપલ પ્રાયમરી સ્કુલોમાં ધર્મનીતિનું શિક્ષણ આપવાનું કાર્ય કેટલાંક વર્ષથી ચાલુ છે, તેમજ ગરીબ કારીગર વર્ગના છોકરાઓ ગરીબાઈના સબબે દિવસની શાળાઓમાં જઈ કેલવણીનો લાભ થઈ શકતા ન હોવાથી તેવા લોકોના છોકરાઓ માટે ત્રણ રાત્રીશાળાઓ ખોલવામાં આવેલી છે. જેમાં ૩૦૦) છોકરા અને ૫૦ છોકરીઓ કેલવણીનો લાભ મેળવે છે. આ બેઉ ઉપયોગી કાર્યો રાખી અને પરોપકારી ગૃહસ્થો અને સન્નારીઓ તરફથી મદદ વડે ચાલે છે. માટે વિનંતી કરવાની કે આ કાર્યોમાં ? અગર સામટી રકમ પોતાની સ્થિતી અનુસાર નીચેને શી મોકલી આપશો તો તેનો ઉપકાર સાથે સ્વિકાર કરી પાકી મોકલી આપવામાં આવશે.

મધુવચરામ બળવચરામ
પેન્સનર સબજડજ
મેનેજર રાત્રીશાળા—સુર

શ્રી જગદંબાના.

ગરબા

૧

" હું તો જોઉં છું તમારી વાટડીરે નંદજીના નંદલાલા " રાગ

જુઓ જુઓ નગરના વાસીરે અંબા આવે છે
હવે દુ:ખ સહુ જાશેજ નાશીરે અંબા આવે છે
જુઓ ઝાંઝરનો થાય ઝણકારોરે અંબા.
મુખ શાંતિનો આવિયો વારોરે અંબા
આવે આવે ગરબા ગીત ગાતીરે અંબા.
સહુ જોગણીઓ સાથે સુહાતીરે અંબા.
સહું કંકુને ઉછાળતી આવેરે અંબા.
કંઈ આશિશે ગગનને ગજાવેરે અંબા.
શુભ પગલાં શું કંકુનાં સુહાએરે અંબા.
પદરજનો અકળ મહિમાએરે અંબા.
સહુ રાજતી અતીશ આનંદેરે અંબા
બધે થાપ્યો આનંદ એ વંદેરે અંબા.
અમી છાંટિ છાંટિ મસ્ત થઇ મ્હાલેરે અંબા.
આધિ વ્યાધિ ને ઉપાધી સહુ ટાળેરે અંબા.
અતી તેજ જગમાતનું પ્રતાપીરે અંબા.
જેમ જેમ તે રહેજ બધે વ્યાપીરે અંબા.

અસુર જીવથી નહીજ જેરવાએરે અંબા.
સહુ ત્રાસિ ત્રાસિ નાશી દુર જાએરે અંબા
જક્ત જનની છે પુરણ દયાળુરે અંબા.
એતો શોભતી સદાય કૃપાળુરે અંબા.
ચાલો ચાલોની પુજન જઇ કરીયેરે અંબા
વંદિ પાદ પંકજ બધાંય હરિયેરે અંબા.
લિયો પુષ્પથી એ સર્વેને વધાવીરે અંબા.
જયકારથી ગગન દો ગજાવીરે અંબા.
ફરિ ફરિ મુજ માત પાય લાગુરે અંબા
ખમા ખમા અપરાધ એજ માંગુરે અંબા
લિધો આસરો સદાય એક તારોરે અંબા.
વરદાથી હાથ મસ્તકે પ્રસારોરે અંબા

૨

" રીસાયાં રસિક સંગાથે રાધા " એ રાગ
ભલિરે આઇ ભાવિક જનને વધાઇ
એશે રૂડાં નવરાત તે સુખદાઇ ।। ભલિરે
તોરણ બહુ બાંધિઆં મંગળકારી
કિધાં કુંકમે બારણાં ચિતહારી
પૂર્યાં સાથીઆ બહુ રંગીત ભારી ।। ભલિ.
સુગંધીત ચંદન પિમળ પ્રસારે

વિમળ મૃદુ પુષ્પની વાસું વિસ્તારે
થતી ધુપ લ્હેરિઓ વાસ વધારે ॥ ભલિ

કપુર તણી આરતી રૂડી ઉતરતી
મધુર ધ્વની વેદના સુરની વિસ્તરતી
પવિત્રતા છાઇ રહી બહુ ફરતી ॥ ભલિ

જુઓ બહુ વેગથી નોબત વાજે
વડીરે શુભ ઘંટા ઘણુંણુ ખુબ ગાજે
મધુર કિરતાલનો નાદ વિરાજે ॥ ભલિ

ભણે સ્તુતિ કઇં, જય જય બહુ ઉચરે
ઘુમટ ઘટ ઘોર અતીશય પૂરે
દિસે અતિ ઉત્સાહ સરવને ઉરે ॥ ભલિ

વિમળ બધું વિશ્વ એણીપેર થાએ
દિયે દોટ આસુરી જીવ બધાએ
વધે સુખ શાંતિ તે સારિ સુહાએ ॥ ભલિ

જગતતણાં દુઃખ નિવારણ કાજે
પધારતી જગ જનની અહિં આજે
જેના ત્રણ લોક મહી ગુણ ગાજે ॥ ભલિ

બને લીન સરવ તે આનંદ માંહે
અકળ મૂજ માત તણો મહિમાય
કહો જય જય જગદંબ સદાય ॥ ભલિ

૩

ભજું હું તો ભક્તિથી માત ભવાનીરે
વંદુ વંદુ ચરણકમળ રજ માની ॥ ટેક
પરમ જેનો મહિમા તે સુરગણ ગાએરે
નહી પાર ગાતાં કદાપી પમાએરે
ભલે યુગના યુગ બહુ વહી જાએ ॥ ભજું
અસુર દુઃખદાઇ અનેક સંહાર્યારે
શરણ ત્રણ લોકને દુખથી ઉગાર્યારે
ભિષણ ભવજળથી સ્વભકતને તાર્યા ॥ ભજું
સબળ આદિ સૃષ્ટિની સરજનહારીરે
રીઝે અતી અંતરમાં પ્રતિપાળીરે
લહું સદા શકિતને વિશ્વવિહારી ॥ ભજું
સ્વરૂપ તેજ પુંજ અનંત સુહાએરે
દિશા દશ સિંધુથી શું ઉભરાએરે
અગણ શશી તેજ ઘણું ઝખવાએ ॥ ભજું
નહી દિવ્ય નયનથી પણ નિરખાએરે
કહો પછી પાર તે કેમ પમાએરે
પરમ અતી ગુઢ તે કયમ સમજાએ ॥ ભજું
જુદી જુદી શકિતઓ બુદ્ધિ જે કળતીરે
જુદાં જુદાં રૂપથી વિશ્વમાં મળતીરે
અખુટ એજ તેજ સિંધુ મહી મળતી ॥ ભજું
ધરી મેઘ રૂપ સિંધુનું વારીરે

રહે નદી નાળને બહુ વિસ્તારીરે
કરે તૃમ ભૂમીને અંતર ભારી ॥ ભજુ
જુદા જુદા તાર તે બહુજ જણાએરે
ગુપત જેમ અંતર વિજળી સુહાએરે
જગત હિત કાર્ય જેથી બહુ થાએ ॥ ભજું
રહી એમ શક્તિ અખંડીત વ્યાપીરે
સકળ જીવનું એ જિવન છે પ્રતાપીરે
જુએ તે તો જોશે છબી દિવ્ય છાપી ॥ ભજું
લહું એમ તત્વનું તત્વ તે આઇરે
બનું હુ કૃતાર્થ સદા ગુણ ગાઇરે
લઉં ચર્ણ શર્ણ પરમ સુખદાઇ ॥ ભજું

૪

અંબિકાજી માતને સ્મરૂં સદા

હાંરે હરે માત આધિ વ્યાધિ સર્વ આપદા હોજીરે ॥ ટેક
હાંરે કામધેનુ કલ્પ વૃક્ષ સત્ય એજ છે
હારે પરમ પિયુષનું સમર્થ એજ બીજ છે હોજીરે ॥ અં
હાંરે દૈત્ય શુંભને નિશુભને વિદારિઆ
હાંરે સુર વંદને પિડાથી શિઘ્ર તારિઆ હોજીરે ॥ અં
હાંરે લિધો મૃત્યુથી ઉગારી મારકંડને
હાંરે અભય દાઇ આઇ જોય નવખંડને હોજીરે ॥ અ

હાંરે પતિ પુત્ર લક્ષ્મિ રાજ આદિ સંપતિ
હાંરે આપીને પ્રસન્ન સેવકો કિધા અતિ હોજીરે ॥ અં
હાંરે એ અજ્ઞાન નીજ ભક્તતણું ટાળતી
હાંરે પુંજ પાપનાં પ્રચંડ પરજાળતી હોજીરે ॥ અં
હાંરે કઠિન બંધનો તે કરમ તણાં કાપતી
હાંરે શ્રેષ્ટ ભક્તિ મુક્તિ એ કૃપાળુ આપતી હોજીરે ॥ અં
હાંરે મુકી માતનું હું શરણુ કહીં સંચરૂં
હાંરે સેવિ ચરણુ કમળ સફળ જિવનને કરૂં હોજીરે ॥ અં

૫

ચાલો સૈઅર સાથ, મંદીર જાશુંરે
છે નવરાત્રીના દીન, સુખિયાં થાશુંરે
ચાંલ્લો આડ કપાળ, કરિ શણગારોરે
સહુ ચળકીત ઉજવળ વસ્ત્ર તનપર ધારોરે
પુરજો પુજન પાત્ર, પુજન કાજેરે
જગદંબાનુ પુજન, કરશું આજેરે
આઠમની શુભ રાત રચના સારીરે
છે ઓછવનો આ દીન, પાવનકારીરે
શણગાર્યુ મંદીર તોરણુ બાંધીરે
ધરી ધ્વજ પતાકા ખુબ શોભા સાધીરે
ફુલના મંડપ માંય, ફુલની જાળીરે
નહિ તૃપ્તી નયને થાય, રચના ન્યાળીરે

મંડપ શિરપર સોહ્ય, કળસ કનકનારે
શું ઝળકાવે તે એન, કિરણ દિપકનારે
સિંહાસન તે મધ્ય, મણિમય રાજેરે
શું શશિ ગૃહને નક્ષત્ર, ઉતર્યા આજેરે
અદભુત તેજે માત, તે પર સોહેરે
કંઇ થાતાં ઝાંખી તર્ત, જન મન મોહેરે
પુરણ ખીલ્યું છે રમ્ય, વદન કમળ એની
બહુ ઉછળે તેજ તરંગ, નથિ ઉપમાતેની
અમૃત ઝરતાં ખુબ, નયનો ચળકે છે
જો ચિતહર મધુરં હાસ્ય, મુખડું મલકે છે
ચળકે બિજનો ચંદ્ર આડ કપાળેરે
તે ત્રિવિધ તાપ તત્કાળ, જિવના ટાળેરે
નાનકડો શું લાલ, ચાંલ્લો શોભે છે
હોશેશું તારો કોઇ મનડું લોભે છે
ઉજવળ મોતી માળ, કંઠે છે ફરતી
શું આદીશક્તિ અનંત અવનીને ધરતી
હીરાકણીના અન્ય, કંદો ઝળકે છે
શું ગગનસરિતના શુભ્ર મોજાં ખળકે છે
કંઇ પીળું ઉજળું વસ્ત્ર, મણીમય ચળકારે
ઓપે છેકોમળ હાથ, મણીમય શણગારે

રત્નજડીત નુપૂર, પદ પંકજ વીંટે
પદ વંદન કરતાં તર્ત, રૂદય તિમિર મીટે
ઉજ્વળ ફુલના હાર, લાંબા ભારે છે
મૃદુ ખીલ્યાં કંઈક ગુલાબ, હાસ્ય પ્રસારે છે
કુંકુમ છાંટયા કુંભ, કનકના ખીલે છે
શિર જુવારાની શેર, મધુરી હીલે છે
ચંદન અબિલ ગુલાલ, સિંદુરને ફુલથી
છે મંગળકારી કુંભ, શોભા પાર નથી
અગણિત દીપક જ્યોત, ઝળળપ્રકાશે છે
ધુપ કપુર સુગંધે ખુબ, મંદિર વાસે છે
રાત રૂડી રમણિક, ચંદ્રે રહિ ખીલી
શું ઝરતી ભક્તિ પિયુષ, ભક્તો લે ઝીલી
ચાલો ચાલો સર્વ સત્વર જઇએરે
કરિ સદ્‌ભાવે પુજન, પાવન થઇયેરે
હોંસે માતસમીપ ગરબા ગાશુંરે
લઇ લઇ તાળીઓ સર્વ, ફરતી જાશુંરે
માત તણો મહિમાય પાર ન આવેરે
શુક સનકાદિકનું ધ્યાન, સહજ ચુકાવેરે
તેનું કીર્તન આજ આપણુ કરશુંરે
થાશું પાપી પાવન, દુખડાં તરશુંરે
જય જય અંબેમાત, જય જય આઇરે
કરજો જગનું કલ્યાણ શ્રીવરદાઇરે

3513

૬

ચરણુ કમળ મકરંદનોરે લોલ
લોભી ભ્રમર આવિયો છું પાસ, આદ્ય અંબિકાજીહો
કિરપા કરોની આજ મૂજનેરે લોલ ॥ ટેક
લહી વિશ્વ વાડી રૂપ રળિઆમણીરે લોલ
મોહી મોહીને હુ ત્યાં ભમ્યો અપાર ॥ આદ્ય
વિવિધ રંગ રમ્ય ફૂલ ખુબ ખીલીઆંરે લોલ
કંઇક ચાખિઆ અનેક રસ સ્વાદ ॥ આદ્ય
નહીં તૃપ્તિ લેશ પામિયો હું એ થકીરે લોલ
થયો ગુંજી ગુંજી છેક શક્તિ હીણુ ॥ આદ્ય
શિત તાપને તૃષાદિ સર્વને સહ્યાંરે લોલ
સૂખનો મળ્યો નહી વિશ્રામ ॥ આદ્ય
તવ પદાબ્જ માંહી મૂજ ચિત્ત ચોંટિયુંરે લોલ
અચળ શાંતિદાઈ એ સુહાય ॥ આદ્ય
પાન ભક્તિનું કૃપા કરી દિઓરે લોલ
વિનવુ છું એજ પડી પાય ॥ આદ્ય

૭

શક્તિ નહી તાવરી કળાયરે હો અંબિકા
ચૌદ ભુવનમાંહિ તે ગવાયરે હો અંબિકા.
ભૂમિકા ક્રિડાની શું અનંતરે ॥

શારદા ભુલી પડે ષીમંતરે ॥ હો અંબિકા
આદિ શક્તિ મધ્ય તું વિરાજતી ॥
જ્યોતિ જ્યોતિ વિસ્તર્યું બધે અતિ ॥
વીલસે લીલા વિચિત્ર તાયરી ॥
ઇંદ્રજાળ સહજમાં શું વિસ્તરી ॥
નવિન શક્તિ ત્યાં અનેક નીપની ॥
દિવ્ય સુંદરી સ્વરૂપ તે બની ॥
આસપાસ તે તને ફરી વળી ॥
તુજ દર્શણેથી પામતી રળી ॥
સર્વમાં ચૈતન્ય તુજ રેલતી ॥
શું વિલાસવંતિ ખેલ ખેલતી ॥
તેજના તે કંદુકો સજાવતિ ॥
દિવ્ય દંડ હાથમાં સુહાવતી ॥
ચપળ દંડ હાથમાં ઝઝુમતા ॥
શું સજીવ કંદુકો ભ્રમે ઘૂમતા ॥
નવ નવા પ્રકાશિ શાય છે છતા ॥
નહિ જાણાય ક્યાં કંઇ છુપિ જતા ॥
ઠેર ઠેર સોહ્ય અગણ્ સુંદરી ॥
સર્વની કૃતિ દિશે લિલા ભરી ॥
ભિન્ન ભિન્ન મંડળો બન્યાં તહીં ॥
સર્વ માંહી સુષ્મ મધ્યમાં રહી ॥
એક આસપાસ અવર સહુ ફરે ॥
મધુર કંઠ, નાદ મધુર ઉચરે ॥
એજ મંડળોની અન્ય છે ગતી ॥

જાણી શું વિચિત્ર તો દિશે કૃતી ॥ હો અંબિકા
મંડળો સમસ્ત હાથ મેળવી ॥
એક તારમાં અલાપ કેળવી ॥
તાચરી પ્રદક્ષિણા કરી રહ્યાં ॥
લીન સ્તુતી ગીતમાં બહુ લહ્યાં ॥
તૂજ તેજ અંશરૂપ એ સહુ ॥
મોહમાં લિલા ભુલાવતી ; બહુ ॥
નિસ્પૃહા તું સર્વને વિલોકતી ॥
નિર્ગુણા નિરંજના, તું નિષ્કૃતિ ॥
ગગન રંગ પેર સર્વ શોભિયું ॥
સહજમાં સમાઇ સર્વ છે ગયું ॥
જ્યાંહી જોઉં ત્યાં વિલોકું તૂજને ॥
નહિ જણાય અન્ય કંઇ મુજને ॥
પાર તૂજ શક્તિનો ન પામીએ ॥
વિજય વિજય ગાઇને વિરામિએ ॥

૮

તુને વાર વાર મુજ નમસ્કાર છે જો,
સકળ વિશ્વનો તે તૂંજ આધાર છે જો ॥ તુને
અધિક વીજળી છટાથી આઇ દીપતી જો,
અકળ ને અગમ્ય ગુપ્ત જીવની ગતી જો ॥ તુને
બહુ રૂપિણી, સુરૂપિણી વિરૂપિણીજો,

પ્રણુવ રૂપિણી, વિરાટની સ્વરૂપિણી જો ॥ તુને
કૃપા રૂપિણી તું, પરમ પ્રેમ રૂપિણી જો,
ચિદાનંદ રૂપિણી તું બ્રહ્મ રૂપિણી જો ॥ તુને
મણી દ્વીપની નિવાસિની, સુવાસિની જો,
પાપ નાશિની તું સન્મતિ વિકાશિની જો ॥ તુને
પ્રસન વદન વિમળ મંદમંદ હાસ્યની જો,
સરવ સુમનની તું શકિતની વિભાસિની જો ॥ તુને
સદૈવ ચૌદ લોક ચરણુ કમળને નમે જો,
અગણુ જીવ તેજ કાજ દેહને દમે જો ॥ તુને
પરમ જ્યોતની તું જ્યોત તે અનન્ય છે જો,
સકળ મંત્રનુ તે તુજ ચૈતન્ય છે જો ॥ તુને
મને ભગવતિ હે, ભકિત તુજ આપજે જો,
અચળ ચરણુ કમળનો તું દાસ થાપજે જો ॥ તુને

૯

નમુ નમું જગદંબે પાયે, તુજ મહિમા નહિજ મપાએરે ॥ ટેક
હૃદય કમળ અતી સોહ્ય સકોમળ, અખુટ દયા ઉભરાએરે ॥ નમું
જગ જનનીનું હેત અનુપમ, સુરવરથી ન કળાએરે ॥ નમું
જીવ સકળનું પાલન પ્રીતે, કરતી તુંજ સદાએરે ॥ નમું
તારા તેજ બળેથી સંધા, તન વ્યવહાર સધાએરે ॥ નમું
સન્મતિ શશિ શુભ, સોળ કળાનો, તુંજ ખિલવે મુજ માએરે ॥ નમું
વસ્તુ સ્વરૂપનું દર્શણુ સાચું, થતાં મીટી ભ્રમ જાએરે ॥ નમું

પુજ્ય પરમ શંકર પદ પંકજ, તુજ કિરપાથી પમાએરે ॥ નમું
દિયે અભય પદ, ભવ ભય ટાળી, ગુણ તુજ ત્રિભુવન ગાએરે ॥ નમુ

૧૦

વિજય જય, જગદંબ માત વડી, મધુર ધ્વની, ધુમતો શું શુભ
ઘડી ॥ ટેક

ગગન રહ્યું ગાજી એ શુભ સ્વરે, ગિરિ ગુફા ઘોર પ્રગટ પૂરે
ચકિત બની રોમની પંક્તિ ખડી ॥ વિજય
કિધો મુને લીન પુરણ નાદે, ભુલ્યો ભાન મૃગ રાગને સ્વાદે
રહી ધ્વની મહિં ચિત્ત વૃત્તિ જડી ॥ વિજય
રહ્યો ચિત્ર રૂપ હું છેક બણી, નિશાણી જણાય ન વિશ્વ તણી
આનંદની પ્રસરી વળી છે ઝડી ॥ વિજય
અચળ ચળકી રહિ છે વિજળી, ગયો એ પ્રકાશ તિમિરને ગળી
ગયું તન પિગળી નથી છાંયડી ॥ વિજય
ઉડે ઉડે હંસ ઊંચે ઉડતો, ગયો કહીં, ક્યાંહી નથી જડતો
શી અહી સમજ ન જાય પડી ॥ વિજય
પરમ સુખદાઇ અનુભવ એ, સુભાગ્ય કો તુજ કૃપાથી લહે
ગાઉં તુજ મહિમા શું હું માવડી ॥ વિજય

પદ ૧૧

(રિસાયાં, રસિક સંગાથે રાધા—એ રાગ)

માયા તણા મોહને માત મિટાડો
અજ્ઞાનનાં વિતકડાં શીદ વિતાડો ॥ માયા
જનુની એને જગમહી તેજ વિસ્તારી, ભુલાવતી ભ્રમણા મહી નિત્ય આ
કરૂણાળુ કેમ તું થઇ કષ્ટકારી ॥ માયા
ચતુર્વેદના જે ચતુર્મુખ પાટી, ભુલ્યા ભુલ્યા, તે પણ સન્મતી ન
માડી નિજ તનુજા ભણી મીટ માંડી ॥ માયા
પરમ સુખ સમજતાં વિવિધ વિલાસે, અવર દેવ દેવીને મુરખ ઉપાસે
રહે તેઓ છેવટ હારી નિરાશે ॥ માયા
યથાશકિત દેવ ને દેવીઓ દે છે, જુદી જુદી શકિતઓ તાયરી એ છે
કિરણથી શું સુરજની ગરજ સરે છે ॥ માયા
સરજવાને સૃષ્ટિ, ઇચ્છા થઇ તારી, પ્રથમ માયા પ્રગટાવી વિસ્મયકારી
પછી તેણે વ્યકિતઓ સકળ વિસ્તારી ॥ માયા
તેને વશ વરતતિ વ્યકિત સદાય, ફળે કોઇ વ્યકિતની તન શુ સહાય
ફોગટ નિત ફાંફાં એ સરવ જણાય ॥ માયા
દીસે જગદંબ તું એક સમર્થ, સરે ખરે નિશ્ચય તુંજથી
કૃપા એક તારી વિના સહુ વ્યર્થ ॥ માયા
માટે માગું આઇ હું જોડીને પાણી, તનુજ તુજ અંશ
દયા દીલમાંહી દયાનિધિ આણી ॥ માયા
આઓ જગજનનિ પ્રસન્નજ આઓ, માયાથી મુકાવ સત્વર ધાઓ
પિયુષ તમ પદપંકજનું પાઓ ॥ માયા

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः